

Skandia
Narrow

Skandia Narrow Thin *Italic*

Skandia Narrow Slim *Italic*

Skandia Narrow Light *Italic*

Skandia Narrow Regular *Italic*

Skandia Narrow Book *Italic*

Skandia Narrow Medium *Italic*

Skandia Narrow Bold *Italic*

Skandia Narrow Black *Italic*

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s
t u v w x y z 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
! ? (&) @ { * « £ » × † ‡ © }

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s
t u v w x y z 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
! ? (&) @ { * « £ » × † ‡ © }

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s
t u v w x y z 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
! ? (&) @ { * « £ » × † ‡ © }

Skandia Thin
Skandia Thin Italic
Skandia Slim
Skandia Slim Italic
Skandia Light
Skandia Light Italic
Skandia Regular
Skandia Italic
Skandia Book
Skandia Book Italic
Skandia Medium
Skandia Medium Italic
Skandia Bold
Skandia Bold Italic
Skandia Black
Skandia Black Italic

Skandia Condensed Thin
Skandia Condensed Thin Italic
Skandia Condensed Slim
Skandia Condensed Slim Italic
Skandia Condensed Light
Skandia Condensed Light Italic
Skandia Condensed Regular
Skandia Condensed Italic
Skandia Condensed Book
Skandia Condensed Book Italic
Skandia Condensed Medium
Skandia Condensed Medium Italic
Skandia Condensed Bold
Skandia Condensed Bold Italic
Skandia Condensed Black
Skandia Condensed Black Italic

Skandia Thin
Skandia Thin Italic
Skandia Slim
Skandia Slim Italic
Skandia Light
Skandia Light Italic
Skandia Regular
Skandia Italic
Skandia Book
Skandia Book Italic
Skandia Medium
Skandia Medium Italic
Skandia Bold
Skandia Bold Italic
Skandia Black
Skandia Black Italic

Engen & Harlem

Bergen Lufthavn

Oslo Sentralstasjon

Norges Statsbaner

Skiltskrift, 1977

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirek-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjø-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par gan-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt ner-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utål-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetisert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjent-gjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til frokost, men fant ingenting og vendte tilbake til vinduet igjen. Gud vet, tenkte jeg, om det aldri skal nytte meg å søke etter en bestilling mer! Disse mange avslag, disse halve løfter, rene nei, nærede og skuf-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetisert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjent-gjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til frokost, men fant ingenting og vendte tilbake til vinduet igjen. Gud vet, tenkte jeg, om det aldri skal nytte meg å søke etter en bestilling mer! Disse mange avslag, disse halve løfter, rene nei, nærede og skuf-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til frokost, men fant ingenting og vendte tilbake til vinduet igjen. Gud vet, tenkte jeg, om det aldri skal nytte meg å søke etter en bestilling mer! Disse mange avslag, disse halve løfter, rene nei, nærede og skuffede håp, nye forsøk, som hver gang

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til frokost, men fant ingenting og vendte tilbake til vinduet igjen. Gud vet, tenkte jeg, om det aldri skal nytte meg å søke etter en bestilling mer! Disse mange avslag, disse halve løfter, rene nei, nærede og skuffede håp, nye forsøk, som hver gang

Lokomotive
Express *Signature*
Seating Class 71
Romerike *Tunnel*
NSB Railway

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgen-

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgen-

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgen-

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgen-

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the walls, and the Morgenbladet near the door was rent in strips a span long. I stood up and searched through a bundle in the corner by the bed for a bite for breakfast, but finding nothing, went back to the window. God knows, thought I, if looking for employment will ever again avail

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the walls, and the Morgenbladet near the door was rent in strips a span long. I stood up and searched through a bundle in the corner by the bed for a bite for breakfast, but finding nothing, went back to the window. God knows, thought I, if looking for employment will ever again avail

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the walls, and the Morgenbladet near the door was rent in strips a span long. I stood up and searched through a bundle in the corner by the bed for a bite for breakfast, but finding nothing, went back to the window. God knows, thought I, if looking for employment will

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the walls, and the Morgenbladet near the door was rent in strips a span long. I stood up and searched through a bundle in the corner by the bed for a bite for breakfast, but finding nothing, went back to the window. God knows, thought I, if looking for employment will

Skandia Narrow Thin

Skandia Narrow Thin Italic

Skandia Narrow Slim

Skandia Narrow Slim Italic

Skandia Narrow Light

Skandia Narrow Light Italic

Skandia Narrow Regular

Skandia Narrow Italic

Skandia Narrow Book

Skandia Narrow Book Italic

Skandia Narrow Medium

Skandia Narrow Medium Italic

Skandia Narrow Bold

Skandia Narrow Bold Italic

Skandia Narrow Black

Skandia Narrow Black Italic

About

Store Norske Skandia is a rational geometric typeface designed for the northern mindset. Rooted in the clarity and utility of Scandinavian modernism, Skandia builds on its heritage to achieve a spirit of clarity and lasting relevance for today's digital world. Designed with a focus on versatility and sustainability, Skandia is crafted to remain relevant in an ever-evolving visual landscape. Its straightforward forms and understated elegance convey simplicity, functionality, and a quiet confidence, qualities that make Skandia an appealing choice for branding, advertising, and digital design.

With carefully balanced contrast and proportions, Skandia ensures excellent readability on screens and in print, adapting seamlessly to a wide range of applications. The Skandia superfamily includes Skandia, Skandia Mono, Skandia Narrow, and Skandia Condensed, each available in eight weights with matching italics. Skandia's clean design and subtle personality make it a reliable tool for crafting cohesive, modern, and timeless visual identities.

Skandia began with the discovery of a long-lost Scandinavian neo-grotesque designed for the Norwegian National Railway. You can read an in-depth design information article on Skandia's roots and design process on [Skriftkompani.no](https://skriftkompani.no).

Design

Arve Båtevik (2024)

Trials

skriftkompani.no/trials

License Online

skriftkompani.no

Inquiries

post@skriftkompani.no

Specimen Texts

Sult, Knut Hamsun

Baat AS

6104 Volda

Norway

A B C D E F G H I J K L M N O P
Q R S T U V W X Y Z Æ Ø Å

abcdefghijklmnopqrstuvwxyzæøå

A Ă Ą Å Ä Å Æ Æ Æ Æ Æ Æ Æ Ç Ç Ç Ç Ç D Ž Đ
Đ Đ Đ Đ Đ Z ž Ž É Ê Ë Ì Í Î Ï Ñ Ò Ó Ô Õ Ö Ø Ù Ú
Û Ü Ý Þ à á â ã ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ñ ò ó ô õ ö ø ù
û ü ý þ

á â ã ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ð ñ ò ó ô õ ö ø ù ú û ü ý ÿ ž ź z a e o

0123456789
0123456789

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 H 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

$$\frac{1}{4} \frac{1}{2} \frac{3}{4} \frac{1}{7} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{3} \frac{2}{3} \frac{1}{5} \frac{2}{5}$$

$$\frac{3}{5} \frac{4}{5} \frac{1}{6} \frac{5}{6} \frac{1}{8} \frac{3}{8} \frac{5}{8} \frac{7}{8} \frac{1}{0/3}$$

6/45 ► ⁶/45
44/45 ► ⁴⁴/45

1 2 3 4 5 6 7 8 9

① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨

24.01.1960 ► 24.01.1960

[Rise] ► [RISE]
¡Hola! ► ¡HOLA!
«Hei» ► «HEI»

BAER ► BAER

Jernbane ► Jernbane

ff ffi ffl fi fj fl ft tt
-> ► →
<- ► ←

.,,:,...!|i?¿¿·•*#/\-_-_--_--
 (){}[](){}[],,, ""''""'""'()«»«»
 @@&@¶§||†‡

® © ™ e ℓ

$$+ - \times \div = \neq > < \geq \leq \pm \approx \sim \neg \infty ^$$

\$ £ € ¥ ¢ ¢

← ↑ → ↓ ↖ ↗ ↘ ↙ ↔
↺ ↻ ↷ ↸ ↹ ↰ ↱ ↲ ↳

Foot note2 ► Foot note²

1a 1o ► 1a 1o

Supported Languages

Afrikaans
Albanian
Azerbaijani
Basque
Bemba
Bosnian
Breton
Catalan
Croatian
Czech
Danish
Dutch
Dutch
English
Esperanto
Estonian
Faroese
Finnish
French
Galician
German
Greenlandic
Hungarian
Icelandic
Inari Sami
Indonesian

Irish
Italian
Latin
Latvian
Lithuanian
Lule Sami
Luxembourgeois
Maltese
Northern Sami
Norwegian
Polish
Portuguese
Scottish
Serbian
Slovak
Slovenian
Somali
Southern Sami
Spanish
Swahili
Swedish
Tamazight
Turkish
Uzbek
Welsh

